

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 18 Φεβρουαρίου 1957

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 24

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3663.

Ἄρθρον 3.

Περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως μεταλλείων.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διὰ τῆς περιπτώσεως ζ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 1587)1950 προβλεπόμενη ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως μεταλλείων, ἡ καταργηθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2366)1953, ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὰς ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1956 καὶ ἐφεξῆς συντελουμένας μεταβιβάσεις μεταλλείων ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2366)53 καταργεῖται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1956, ἐπανερχομένης ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 1587)1950, ἐνύστες οὕτω :

«γ) τοῦ φόρου ἐπὶ μεταβιβάσεως μεταλλείων τοῦ Νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ ἐτους 1910 ὡς ἰσχύει».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἀναγκ. Νόμον 1851)1951 ἐπαναπροστίθενται, ἰσχύοντι ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1956, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ, αἱ καταργηθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2366)1953, ἔχουσαι οὕτω :

«1. Ἐπὶ συμβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ὑφ' οἷονδήποτε τύπον τῶν δικαιωμάτων μεταλλειοκτησίας, ὡς καὶ παντὸς ἐτέρου μεταλλευτικοῦ δικαιώματος, οἷον ἀδείας μεταλλευτικῶν ἔρευνῶν κλπ. τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος καταβλητέον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τέλος ὀρίζεται εἰς 5 ο)ο. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀξίας ἐπὶ ἀνταλλαγῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν δὲ τοῦτον ἀφαιρεῖται ἡ ἀξία τῶν πρώτων ἐγκαταστάσεων τοῦ μεταλλείου.

2. Ἐπὶ εἰσφορᾷ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω δικαιωμάτων ἢ καὶ τοῦ δικαιώματος ἰδιοκτησίας ἐπὶ ἐξωρυγμένου μεταλλεύματος εἰς ἑταιρείας κεκτημένας ἰδίαν νομικὴν προσωπικότητα, οὐδὲν τέλος καταβάλλεται, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντάλλαγμα τῆς εἰσφορᾶς συνίσταται εἰς μετοχὰς ἢ ποσοστὸν ἐπὶ τῶν κερδῶν. Ἐὰν ὅμως τὸ ἀντάλλαγμα συνίσταται εἰς ὠρισμένην ἀποζημίωσιν ἢ ποσοστὸν τῶν κερδῶν προαφαϊρούμενον πρὸ πάσης διανομῆς κερδῶν, τὸ καταβλητέον τέλος ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀνταλλάγματος τῆς εἰσφορᾶς».

Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀξίας ἐπὶ ἀνταλλαγῆς, γίνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων, τοῦ Διευθυντοῦ ἰδιωτικῶν μεταλλείων καὶ τοῦ Τμηματάρχου μεταλλευτικῆς οἰκονομίας καὶ κτηματολογίου. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπόντα ἢ κωλυόμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ καταστατικὰ ἀνωνύμων μεταλλευτικῶν ἐταιριῶν, συνιστωμένων δι' εἰσφορᾶς ὀποκλειστικῶς τοῦ μεταλλευτικοῦ κλάδου (ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ) ὑφισταμένων ἀνωνύμων ἐταιριῶν, καθὼς καὶ αἱ πράξεις ἀξίεσεως τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου αὐτῶν καὶ αἱ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμεναι μετοχαὶ ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου 0,25 ο)ο.

2. Γὰ καταστατικὰ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον συνιστωμένων ἀνωνύμων μεταλλευτικῶν ἐταιριῶν ὑπόκεινται εἰς τέλος ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου ἐκ 0,05 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν καὶ 0,05 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων.

3. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν δικηγόρων διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ὡς ἄνω καταστατικῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τετραπλάσιον τῶν διὰ τὰ αὐτὰ καταστατικὰ καταβαλλομένων δικαιωμάτων τοῦ συμβολαιογράφου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐὰν ἡ Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων εἰσφέρει τὰ μεταλλεῖα τῆς σιδηρορυτίτου εἰς νέαν ἀνώνυμον μεταλλευτικὴν ἐταιρείαν, συνισταμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, αἱ τιμαὶ FOB τοῦ ὑπὸ τῆς νέας ἐταιρείας προμηθευομένου εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων σιδηρορυτίτου πρὸς πασανωγὴν λιπασμάτων δέον νὰ εἶναι κατὰ τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν (40 ο)ο) κατώτεραι τοῦ σταθμικοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν FOB τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐξάμηνον πωλήσεων σιδηρορυτίτου ὑπὸ τῆς νέας ἐταιρείας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Ἐὰν κατὰ τὸ ἀντίστοιχον ἐξάμηνον δὲν ὑπάρχουν πωλήσεις εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῶν πωλήσεων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τοῦ τελευταίου ἐξαμήνου καθ' ὃ ἐπραγματοποιήθησαν τοιαῦται πωλήσεις.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης κριθῇ ὅτι, ἐπιδρᾷ αὐξητικῶς ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν λιπασμάτων νὰ προβῇ δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως, εἰς

καθορισμόν τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ πρὸς παραγωγὴν λιπαρμάτων διατιθεμένου σιδηροπυρίτου, μετὰ κοστολόγησιν ἐνεργουμένην παρ' ἐπιτροπῆς ὀριζομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου, Γεωργίας καὶ Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 6.

Ἐφεξῆς ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 11 τοῦ ἐν ἰσχύϊ μεταλλευτικοῦ κώδικος προβλεπομένη τρίμηνος ἀνατρεπτικὴ προθεσμία διὰ τὴν προσαγωγὴν γραμματίου καταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου δικαιωμάτων, ὀρίζεται ἐξάμηνος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐκάστης ἀδελφῆς μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἢ ἐκάστου παραχωρητηρίου Διατάγματος μεταλλείου.

Μεταλλαιοκτῆται καταστάντες ἔκπτωτοι καὶ οἷονδήποτε τρόπον τῶν δικαιωμάτων μεταλλαιοκτησίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ μεταλλευτικοῦ κώδικος λόγῳ μὴ προσαγωγῆς ἐμπροθέσμως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 11 προβλεπομένου τέλους ἢ δικαιώματος ἀποδοχῆς τοῦ Διατάγματος ὀριστικῆς παραχωρήσεως, δικαιοῦνται ν' ἀποκτήσωσι τὰ ἀπολεσθέντα δικαιώματα τῶν ἀν' ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ ὡς εἴρηται τέλος ἢ δικαίωμα ἀποδοχῆς τοῦ Διατάγματος ὀριστικῆς παραχωρήσεως ἐκ δραχμῶν (500) πεντακοσίων, ἐφ' ὅσον δὲν παρεχωρήθῃ ἡ αὐτὴ δηλωθεῖσα περιοχὴ εἰς ἕτερον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

1. Ἀναστέλλεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ πενταετίαν ἢ ἀρξαμένη ἢ μὴ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπισπεύσει τοῦ Δημοσίου κατ' ὀφειλετῶν ἐκ μισθωμάτων ἰχθυοτροφείων Μεσολογίου—Αἰτωλικοῦ τῆς ληξιάσης μισθωτικῆς περιόδου (1951—1956), ὡς καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον καταβολῆς καὶ ἑκάστον ἔτος καὶ μέχρι τῆς λήξεως αὐτοῦ, τοῦ ἐνὸς πέμπτου τῆς ὅλης ὀφειλῆς του.

Ἀναστέλλεται ὡσαύτως, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ πενταετίαν, ἢ ἀρξαμένη ἢ μὴ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ παραχωρηθέντων τῷ Δημοσίῳ ἀκινήτων πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἀνωτέρω ὀφειλῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον καταβολῆς ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν καὶ ἑκάστον ἔτος καὶ μέχρι τῆς λήξεως αὐτοῦ τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ ποσοῦ εἰς δ' ἐξιτιμήθη-

σαν ταῦτα διὰ τῶν ἐκθέσεων κατασχέσεως, ὅπου δὲ δὲν ἔλαβε χώραν ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις, τοῦ ποσοῦ τῆς ἀξίας τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμεῖου.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος χρηρηγομένη ἀναστολὴ αἴρεται καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις συνεχίζεται κατὰ παντὸς μὴ ἐκπληρουμένου ἐμπροθέσμως τὰς διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένας ὑποχρεώσεις.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἁρθρου 51 τοῦ νόμου 3190, εἶναι ὅτι αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς πρὸ τοῦ νόμου μεταπραπίσας, κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου τούτου, Ἀνωνύμους Ἑταιρίας εἰς Ὀμορρύθμους ἢ Ἑτερορρύθμους, ἀσκέτως τῆς τηρήσεως τῶν ἐπιβαλλομένων διατυπώσεων, αἵτινες εἶχον ἰσὺς μετοχὰς τῶν ὀνομαστικῶν καὶ εἰσέφερον εἰς τὴν Ὀμορρύθμῳ ἢ Ἑτερορρύθμῳ Ἑταιρίαν τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν αὐτῶν ἀμετάβλητον κατὰ τὴν ἀξίαν του, οἱ δὲ μέτοχοι τοῦ μετέσχον εἰς τὴν Ὀμορρύθμῳ ἢ Ἑτερορρύθμῳ Ἑταιρίαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν περικοπῶν, δι' ὧς ἄλλως ὥριστα ἐν τῷ παρόντι.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΧΡ. ΘΗΒΑΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ